

ПРОТОКОЛ

№ 62

гр. Асеновград, 07.02.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Иван Д. Бедачев
Съдебни Милена Ив. Калинова
заседатели: Геновева Ст. Антонова

при участието на секретаря Ася Р. Иванова
и прокурора И. Н. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Иван Д. Бедачев Наказателно дело от
общ характер № 20225310200379 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:05 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 248 и следв. от НПК.

Районна прокуратура – Пловдив, ТО - Асеновград, уведомени от
предходно съдебно заседание, се представлява от прокурор И. С..

Подсъдимият **Т. И. Б.**, редовно призован, се явява лично, ведно със
защитника си адвокат Г. К., упълномощен с писмено пълномощно, приложено
по делото от по-рано.

В залата се явява служебният защитник адвокат Р. П., уведомена.

За ощетените юридически лица: GIANNI VERSACE S.P.A., CHANEL
S.A.R.L., TOMMY HILFIGER LICENSING B.V., FILA LUXEMBOURG
S.A.R.L., FENDI ADELE SRL, HERMES INTERNATIONAL, MICHAEL
KORS, DSQUARED2 TM S.A., BALENCIAGA, AUTUMNPAPER LIMITED и
PANDORA A/S/, редовно призовани чрез пълномощника си адв. А. С. Т., не
се явява процесуален представител.

За ощетеното юридическо лице GIORGIO ARMANI S.P.A., редовно
призовано чрез пълномощника си адв. Н. С. Д., не се явява процесуален
представител.

От пълномощника на ощетеното юридическо лице GIORGIO ARMANI
S.P.A. е постъпило становище, с което уведомява съда, че не желаят да
участват в наказателното производство от името на ощетеното юридическо
лице и няма да предявяват граждански иск в наказателния процес, както и че
нямат имуществени претенции по отношение на подсъдимия.

За ощетените юридически лица GUCCIO GUCCI S.P.A и CALVIN
KLEIN TRADEMARK TRUST./, редовно призовани чрез пълномощника си
адв. Д. С. Т., не се явява процесуален представител.

За ощетеното юридическо лице NIKE INNOVATE C.V., редовно призовано чрез пълномощника си адв. Венцислав М. Е., не се явява процесуален представител.

За ощетеното юридическо лице BURBERRY LIMITED, редовно призовано чрез пълномощника си адв. М. А. Х., не се явява процесуален представител.

За ощетените юридически лица LOUIS VUITTON MALLETIER, ADIDAS AG и GIVENCHY, редовно призовани чрез пълномощника си адв. А. Т. Т., не се явява процесуален представител.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредително заседание.

АДВ. К.: Да се даде ход на разпоредително заседание.

АДВ. П.: Да се даде ход на разпоредително заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се даде ход на разпоредително заседание.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание. В тази връзка неявяването на процесуалните представители на ощетените юридически лица не е пречка за даване ход на делото, тъй като същите са редовно призовани и съгласно процесуалните правила, очертани в нормата на чл. 248г от НПК, неявяването на ощетените юридически лица при условие на редовно призоваване не е пречка за даване ход на разпоредително заседание. Затова и съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

Т. И. Б., роден на *** българин, български гражданин, с висше образование, разведен, неосъждан, с настоящ и постоянен адрес: *** с ЕГН: *****.

Съдът разясни на страните правата по чл. 274 ал.1 от НПК, а именно правото на възражения и отводи срещу състава на съда, прокурора, защитниците и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи, нямам възражения.

АДВ. К.: Нямам искания за отводи, нямам възражения.

АДВ. П.: Нямам искания за отводи, нямам възражения.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам искания за отводи, нямам възражения.

Възражения и отводи не постъпиха.

На подсъдимия се разясниха правата му по чл. 55 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разяснени са ми правата.

ПРОКУРОРЪТ: Получил съм съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда. Уведомен съм за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание преди повече от седем дни.

АДВ.К.: Получил съм съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда. Уведомен съм за

въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание преди повече от седем дни.

АДВ.П.: Получила съм съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда. Уведомен съм за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание преди повече от седем дни.

ПОДСЪДИМИЯТ: Получил съм съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда и обвинителния акт. Уведомен съм за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание преди повече от седем дни.

Съдът намира, че са налице условията да се започне обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА КЪМ ОБСЪЖДАНЕ НА ВЪПРОСИТЕ по чл.248 ал.1 от НПК:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин председател, уважаеми съдебни заседатели, делото е подсъдно, както по родова, така и по местна подсъдност на Районен съд - Асеновград. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. На досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия или на неговите наследници. Няма възстановяване на причинените имуществени вреди, поради което делото не може да бъде разгледано по реда на глава 29 от НПК. Няма и становище от страна на подсъдимия и неговия защитник евентуално за разглеждане на делото по съкратеното производство, по реда на глава 27 от НПК. Не е необходимо разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, извършването на съдебни следствени действия по делегация. Мярката за неотклонение е отменена. Искания за събиране на нови доказателства нямам към настоящия момент. Доколкото все още няма волеизявление евентуално делото да се разгледа по диференцираните правила, то следва делото да се разгледа по общия ред.

АДВ. К.: Уважаеми господин председател, уважаеми съдебни заседатели, аз също считам, че делото е подсъдно на съда, който го разглежда в момента. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. За разлика от представителя на прокуратурата по точка 3-та на чл. 248 ал. 1 от НПК, аз считам, че в хода на досъдебното производство е допуснато особено съществено нарушение на процесуалните правила, а именно такова по чл. 249 ал. 4 т. 1 от НПК, именно моят клиент е възпрепятстван да участва в досъдебното производство, което според алинея 4-та на чл. 249 е абсолютно процесуално съществено нарушение на процесуалните права, което според мен е отстранимо. Какво имам предвид.

След образуване на досъдебното производство, на клиента ми първоначално е било повдигнато обвинение в присъствието на служебен защитник на 13.12.2019 г. След провеждане на всички необходими според

следствието процесуално-следствени действия, отново на 30.03.2022 г. органите на разследването, имам предвид следовател Пенчовска, след като е докладвала делото и е съгласувала към онзи момент със зам. районния прокурор Борис Михов, което е видно от новото постановление, е преценено от органите на разследването да повдигне обвинение в отсъствието на моя клиент, обвиняем към онзи момент, като както органът на разследването, така и наблюдаващият прокурор, видно от постановлението са приели, че обвинението следва да бъде повдигнато при условията на чл. 206 от НПК. От една страна са приели, че това няма да затрудни разкриване на обективната истина, а от друга страна са преценили, че в конкретния случай са кумулативно налице предпоставките на чл. 269, към който препраща разпоредбата на чл. 206. С оглед обективност, следва да се посочи, че две години по-рано в хода на разследването, още преди да бъде променена мярката на клиента ми, с писмо-уведомление от 21.08.2020 г., съгласно разпоредбата на чл. 66 от НПК, клиентът ми е уведомил органите на разследването в лицето на Районна прокуратура -Асеновград, че от 21.08.2020 г. ще пребивава в Англия с цел извършване на трудова дейност, като там в това уведомление, съгласно разпоредбата на чл. 66 от НПК, тъй като тогава е бил с МНО гаранция, е уведомил органите на разследването, както изисква НПК, че считано от тази дата, местоживеенето му и адреса за призоваване ще бъдат в Англия, като сочи точния адрес. С това уведомление, което е в унисон с разпоредбите на НПК и като посочих чл. 66 от НПК, той е заявил, че адресът му за призоваване ще е там и от там насетне, съгласно закона, при извършване на всички следствени действия, изключая предявяването, следва да бъде призоваван на този адрес. От това уведомление може да бъде направен извод, че той с това уведомление желае да участва в досъдебната фаза на процеса, а не се е дезинтересирал. И това е категорично. Това писмо се намира в материалите по делото. Независимо от това, прави впечатление, че вместо да бъде призоваван там след тази дата, за която той е уведомил надлежно РП Пловдив, органите на разследването продължават да го търсят на адрес в Република България, което за мен е недопустимо и след като са приели, че той не се намира на този адрес и след като са знаели, че той е в чужбина и след като категорично са знаели кой е адресът, посочен от моя клиент, те въпреки това са приели в окончателното си постановление за привличане на обвиняем, че в конкретния случай са налице всички условия, визирани в чл. 206 от НПК, за мен абсолютно неправомерно. Назначили са му служебен защитник, повдигнали са му обвинение в негово отсъствие, бил е възпрепятстван да дава обяснения и да участва в това процесуално-следствено действие, с което за мен изключително сериозно и фрапиращо са нарушили правото му да участва в процеса и въобще правото му на защита. Да не говоря, че видно от това постановление от 30.03.2022 г. за повдигане на окончателното обвинение, там само е посочено, че обвинението се повдига по реда на чл. 206 от НПК, тъй като този текст препраща към разпоредбата на чл. 269 ал. 3 т.т. 1, 2 и 4, без да е посочено, като за мен абсолютно задължително е следвало да бъде посочено по кой от тези текстове, прокуратурата и органите на разследването приемат, че са налице условията. Тъй като чл. 269 ал. 3 т. 1 от НПК /това го казвам за съдебните заседатели, за да са наясно/, точка 1-ва от този текст гласи, че се действа по този начин, когато подсъдимият, или обвиняемият в конкретния случай *“не е намиран*

на посочения от него адрес или е променил същия, без да уведоми съответния орган“. Категорично такова основание не е налице. Цитирах Ви писмото, той надлежно е уведомил, т.е. такова основание в конкретния случай няма. Точка 2-ра гласи: „местоживеенето му в страната не е известно и след щателно издирване не е установено“. Категорично не е. Безспорно от материалите по делото е видно, че те са знаели, че клиентът ми е в чужбина, а е видно и от справките, които са правили. Отделно от това има писмо къде се намира в чужбина. Тоест, не е налице и точка 2-ра. Точка 4-та, когато той „се намира извън пределите на Република България“, както е посочено действително, обаче буква „а“ гласи и „местоживеенето му не е известно“. Също не е налице. Местонахождението му е известно, молбата е пред Вас и адресът, на който е бил той е записан. Буква „б“ „не може да бъде призван по други причини“. Няма никакви причини. Никой не се е опитал да го призове на посочения адрес. И точка „в“ „е редовно призван и не е посочил уважителни причини за неявяването си“. Не е налице и това основание. Тоест, чисто формално в постановлението е записано, че обвинението се повдига по чл. 206. Формално не са посочени точни основания, но аз като негов защитник към настоящия момент, считам че достатъчно добре обясних, че към онзи момент тези основания не са били налице, кумулативно дадените. Това е субективен въпрос по преценка на прокурора, но аз говоря за другите обективни дадености, които наред с това трябва да съществуват, че не съществуват. Повдигането на обвинение е най-важното процесуално-следствено действие в едно досъдебно производство. То трябва да се повдигне, да се предяви, да му се даде възможност той да даде обяснения, да направи искания, но такова нещо категорично не е направено, въпреки че той е спазил стриктно закона с тази мярка за неотклонение, която е имал към онзи момент. Впоследствие, въпреки че органите на разследването са имали информация за всичко това, отново продължават да го призовават на адрес в страната за предявяване. Там действително няма проблем, тъй като разпоредбите на НПК за призоваване касаят и сочат, че той трябва да бъде призван за предявяване на адрес в страната. Само, че всички действия, предхождащи това процесуално действие, са категорично за мен нарушени и категорично в конкретния случай, както посочих е налице основанието на чл. 249 ал. 4, а именно клиентът ми е възпрепятстван да участва в досъдебното производство. Категорично и не по негова вина. Това нарушение процесуално е особено съществено и затова спор няма. В тази връзка ще цитирам няколко решения на Върховен съд, касаещи отмяна на подобни актове, когато делото се е гледало по този начин. Решение № 570/14.01.2013 г. по наказателно дело № 1884/2011г. на II-ро наказателно отделение на ВКС, Решение № 142/10.10.2018 г. по наказателно дело № 640/2018 г. на III-то наказателно отделение на ВКС, Решение № 33/01.01.2011 г. по наказателно дело № 640/2010 г. на II-ро наказателно отделение на ВКС, както и Решение № 321/31.10.2014 г. по наказателно дело № 968/2014 г. на II-ро наказателно отделение на ВКС. В конкретния случай, призоваването за всички процесуално-следствени действия извън предявяването е по общия ред, уреден в НПК. Такова призоваване, господин Председател, и уважаеми съдебни заседатели, не е направено и по този начин клиентът ми е възпрепятстван да участва в досъдебното производство. Това нарушение,

според мен е отстранимо и то може да бъде отстранено единствено и само като върнете делото във фазата на досъдебното производство, за да може това процесуално-следствено действие да бъде повторено по съответния ред, визиран в НПК, в присъствие на клиента ми и евентуално аз като негов защитник или друг, за да се гарантират неговите права. Още повече, че обвинителният акт така, като е написан преповтаря второто конкретизирано обвинение. Няма друг начин според мен и за мен това нарушение е изключително съществено и във всички случаи с оглед процесуална икономия, аз ще Ви моля да върнете делото на Районна прокуратура - Пловдив за отстраняването на това съществено процесуално нарушение. Що се касае до другите въпроси, които следва да бъдат обсъдени, аз считам, че не са налице към настоящия момент основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Споделям становището на прокурора, че делото не следва да бъде гледано при закрити врати. Не следва да се привлича резервен съдия, съдебен заседател. Не следва да бъде назначаван резервен защитник. Не е налице нито едно от основанията за назначаване на резервен защитник, а и назначаването без надлежно основание, ще натовари допълнително финансово моя клиент. При всички положения ще се стигне до заплащане на резервния защитник, което ще се отрази върху клиента ми. Аз не виждам нито едно основание за това. Вие видяхте, че след като се свърза с мен, клиентът ми дойде от Англия и участва в процеса. Не се налага назначаването на преводач, тълковник и т.н. Считам, че не следва да бъде взимана мярка за процесуална принуда спрямо клиента ми към настоящия момент. Същият за мен има изрядно процесуално поведение и невявяването му до настоящия момент се дължи единствено и само на действията на прокуратурата. Обясних преди малко защо. На този етап искания за събиране на нови доказателства нямаме. Ако не уважите моето искане за връщане на делото на прокуратурата и приемете, че не е налице това съществено процесуално нарушение, което посочих, моля да насрочите делото за съответна дата с призоваване на въпросните лица. Имам и едно искане по мярката, която е взета по чл. 68 от НПК. Моля Ви тази мярка да бъде отменена, тъй като считам, че към настоящия момент не са налице основанията за налагане на такава мярка. Клиентът си има изрядно процесуално поведение. Веднага след като беше уведомен надлежно чрез мен се яви в съдебно заседание, пътува от Англия. Същият е трудово зает там и една такава мярка ще го възпрепятства да напуска България, ще изгуби работата си. Считам, че той не е дал никакъв повод да приемете, че към настоящия момент, такава мярка е необходима, затова моля Ви с надлежно определение тя да бъде отменена.

ПОДСЪДИМИЯТ Т. И. Б.: Споделям изцяло казаното от защитника ми по отношение на всички въпроси, които са предмет на разглеждане в разпоредителното заседание. Считам, че има процесуални нарушения, тъй като на практика не можах да участвам пълноценно в досъдебното производство. Моля, да ми отмените забраната да напускам пределите на страната, тъй като ще си загубя работата в Англия и няма да мога да изхранвам семейството си. Затова съм отишъл там, за да имам доходи.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/: Уважаеми господин председател, уважаеми съдебни заседатели, считам че така направените и изтъкнати от защитника на подсъдимия допуснати процесуални нарушения във фазата на ДП, довели до

ограничаване правото на обвиняемия Б. по време на разследването са неоснователни. На първо място, действително с постановление от 13.12.2019 г. в качеството на обвиняем е бил привлечен Т. Б. за престъпление по чл. 172б ал. 2 пр. 2, във вр ал. 1 вр. чл. 26 ал. от НК. Това е станало в негово присъствие и в присъствието на защитник. От това постановление се установява, че престъплението, за което е бил привлечен е извършено през периода 17.09.2018 г. - 20.09.2018 г. В него подробно са описани всички инкриминирани вещи с тяхната стойност, като са посочени на коя дата, кои вещи са били предмет на извършване на престъплението. Общата стойност на тези вещи е оценена на 157 544, 84 лева. Това е станало въз основа на събраните доказателства, а именно изготвена е експертиза относно стойността на вещите, както и от другите доказателства. Действително, на 21.08.2020 г. е постъпило уведомление, подписано от обвиняемия Б. в РП Асеновград, с което Т. И. Б. със съответното ЕГН уведомява наблюдаващия прокурор, че в качеството си на обвиняем по ДП му е взета мярка за неотклонение гаранция и уведомява прокурора, че на 21.08.2020 г. ще пътува за Англия, с цел извършване на трудова дейност, като считано от тази дата е посочил къде ще бъде местоживеенето му и адресът му, изписан на латиница. В това уведомление не е посочен периодът, през който той ще пребивава там. Освен това, този адрес, дали е действителен или не, не може да се установи, тъй като няма превод на български език. Обръщам Ви внимание на най-важното нещо, като моля да видите уведомлението, да видите подписа, положен в това уведомление под името „Т. Б.“, след това да отворите постановлението за привличане в качеството на обвиняем от 13.12.2019 г. и да видите подписа, положен под „обвиняем“, дали има някаква видима прилика. Няма прилика. Затова, ако е необходимо, аз ще Ви помоля преди да вземете Вашето становище, да се назначи съдебно-графична експертиза, която да отговори подписа положен в уведомлението, дали е положен от Б. или от някое друго лице, тъй като това уведомление и изпратено по пощата, а не лично от него. Моето становище е, че това уведомление не е подписано от Б. и не следва да бъде взето предвид. Като го нямаме това пълномощно, аз си поддържам тезата, че впоследствие действително Б. е привлечен в качеството на обвиняем на една по-късна дата през 2022 г., като това е станало в негово отсъствие, след като многократно е правен опит от разследващия орган да изпрати призовки чрез служители на районното управление, както стана ясно на единствения му и постоянен адрес, който беше посочен и е посочени и в обвинителния акт, но въпреки това той не е бил открит. Направени са опити и чрез служебния защитник да бъде призован, но това не е станало. Имайте предвид, че служебният защитник, който е бил назначен и е присъствал в качеството му на такъв на 13.12.2019 г., е получил препис от постановлението за отмяна на мярката за неотклонение парична гаранция от наблюдаващия прокурор лично. Тоест, след като е получено това постановление и ако Б. е бил с известно местонахождение, разписката за внесената парична гаранция нямаше да е в кориците на делото. На следващо място, впоследствие той е бил привлечен повторно в негово отсъствие, само със служебен защитник. Вижте, има ли разлика в посоченото и повдигнато обвинение в обстоятелствената част и в самото обвинение на обвинителния акт и в постановлението от 13.12.2019 г., когато за първи път, подсъдимият Б. е бил привлечен в качеството на обвиняем. Няма. Същата е и стойността, същите са и вещите.

Тоест, Б. с привличането му на 13.12.2019 г. е бил наясно най-напред, че срещу него се води досъдебно производство за посоченото престъпление, за което е обвинен, след това при повторното му повдигане няма никаква разлика и нови обстоятелства или по-тежко обвинение. Няма никаква разлика в повдигнатото му обвинение в обвинителния акт и постановлението, с което той е привлечен на 13.12.2019 г.

Стойността, посочена в постановлението от 13.12.2019 г. и впоследствие повторното му обвинение, когато е в негово отсъствие, не се различава, т.е. не се касае за по-тежко престъпление. Ето защо, моля да приемете, че посоченото и приложено по делото уведомление най-напред не е подписано от обвиняемия Б., с което отпада и цялата теза на защитника, тъй като няма надлежно уведомяване от страна на обвиняемия до органите на досъдебното производство, че си е променил адреса. На следващо място, дори и да се приеме, че това уведомление е надлежно подписано от Б., то е следвало да бъде посочен срок и евентуално номер или по какъв начин може да бъде осъществен контакт с него. Именно това е наложило и предявяването и повторното му привличане да бъде извършено в отсъствие на обвиняемия, тъй като той не е бил намиран на единствения известен и посочен от обвиняемия адрес на територията на Р.България. Ето защо, считам че искането за връщане на делото е неоснователно.

АДВ. К. /дуплика/: Господин председател, тук пред Вас се развиват никакви непроверени тези. Прокурорът се превърна и в графолог. Има си изисквания на закона. Аз твърдя като негов защитник, че тези изисквания са спазени. Член 66 от НПК никъде не прави такива изисквания. Няма такива изисквания, иначе щяха да бъдат изпълнени, да бъде посочен новия адрес, на който той ще пребивава и къде да му бъде извършено призоваването. Изрично е записано в тази молба. Няма никъде задължение той в НПК или в друг закон, да каже колко време ще стои там. Всичко необходимо е направено. Сега разбирам от прокурора, че той като видял подписа, счита че подписът не е негов. Това въобще не следва да бъде разисквано и най-малкото е несериозно. Извършено е ново процесуално-следствено действие и то е повдигане на обвинение. Категорично. След повдигане на обвинение, обвиняемият има право да даде обяснения. С начина, по който това е направено, категорично грубо казано са го отрязали от участието в това наказателно производство и лично моето мнение е, че просто органите на досъдебното производство са решили по лесния начин да приключат това дело. Но лесния начин за тях, съществено нарушава правата на този подсъдим, който към онзи момент е бил обвиняем. От къде прокурорът знае, че няма такъв адрес? Не говоря за конкретния прокурор, който се явява. Да си е мръднал пръста да направи каквото и да е действие, да провери този адрес? Няма такова нещо. Да се твърди тук, че подписът не бил на клиента ми, че не се знаело дали има такъв адрес, това е абсолютно несериозно. Вие трябва да видите, дали той е спазил изискванията на закона. За мен те са спазени категорично. Всичко е налице. Поискал е там да бъде призоваван. Член 66 казва, че при мярка, различна от подписка и задържане под стража и домашен арест, ако той сменя местоживеенето си и адреса, уведомява органите за разследване. Не им иска разрешение. И той точно това е направил, уведомил ги е и е записал, че моли от тук нататък да бъде призоваван там. Тоест,

показва че иска да участва по делото. Това, че някой е решил по лесния начин да го призовава тук, независимо, че той е уведомил, че е в чужбина, ако ще хиляда призовки да изпрати, ясно е, че той не е тук.

Съдът, след тайно съвещание и след обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, и като взе предвид становищата на страните, намира следното:

1.Делото е подсъдно на Районен съд - Асеновград по правилата на местната и родовата подсъдност, тъй като твърдяното в обвинителния акт престъпление е извършено в съдебния район на настоящия съд и е от категорията на престъпленията, които подлежат на разглеждане от Районен съд като първа инстанция.

2.Съдът намира, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

3. При разглеждане на въпроса по точка 3-та на чл. 248 ал.1 от НПК, дали в хода на досъдебното производство е допуснато съществено отстранимо нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на процесуалните права на обвиняемия, Съдът намира, че такова съществено процесуално нарушение е налице. В това отношение е основателно искането на защита за прекратяване на съдебното производство на това основание и връщане на делото на Районна прокуратура Пловдив, ТО-Асеновград. Направеното възражение от страна на защитата касае неизпълнение на задължителната процедура в хода на досъдебното производство, целяща гарантиране процесуалните права на обвиняемия, включени в комплекса на правото му на защита, а именно да разбере в какво престъпление е обвинен, да участва в наказателното производство и съответно да дава или да откаже да дава обяснения по обвинението, като се твърди, че това е станало, тъй като същият не е призован на посочения от него адрес за призоваване, макар и в чужбина и на практика е бил лишен от възможността да участва в наказателното производство, което съществено е нарушило правото му на защита. Действително, досъдебното производство е приключило при условията на чл. 206 от НПК, като последното привличане в качеството на обвиняем на Т. Б. е станало именно при тези условия, а именно задочно и в отсъствието на обвиняемия, но това е сторено, без да са налице задължителните предпоставки за това. Общо е посочено в постановлението за привличане, че същото се извършва при условията на чл. 206 от НПК. Член 206 от НПК обаче, не може да съществува самостоятелно, а той е неразривно свързан освен с базовото условие , че това няма да попречи за разкриване на обективната истина, а също и следва да са налице кумулативните предпоставки, посочени в препратката към чл. 269 ал. 3 от НПК, даващи възможност за провеждане на разследването в отсъствието на обвиняемия. В конкретния случай, възможните предпоставки в тази препратка, съгласно конкретиката на делото са тези по чл. 269 ал. 3 т. 1 и т. 4 буква „а“. Първата от тях е обвиняемият да не е намиран на посочения от него адрес за призоваване в страната или да е променил същия, без да уведоми съответния орган. Втората възможна предпоставка, която би била приложима в настоящия случай, е същият да се намира извън пределите на Р.България и местоживеенето му да е неизвестно. За да е възможно приключването на делото по този процесуален ред, наличието на тези предпоставки следва да

бъде установено по несъмнен начин, в противен случай, би се нарушило правото на защита на обвиняемия в изложените по-горе аспекти и съответно би се допуснало абсолютно процесуално нарушение, което ако не бъде отстранено по съответния процесуален ред, би послужило като основание за отмяна на краен съдебен акт, независимо от етапа, на който се случва това. В конкретния случай, по отношение на обвиняемия в досъдебното производство Б., е била взета мярка за неотклонение парична гаранция, която впоследствие обаче, поради изтичане на процесуалните срокове по чл. 234 ал. 8 от НПК, е била отменена от прокурора. По делото е налично уведомление от същия, адресирано до наблюдаващия прокурор, с което той уведомява разследващите органи за промяна на адреса, като посочва конкретен адрес за призоваване извън страната. На този процесуален етап не е имало пречка той да посочи адрес и извън страната, като няма процесуално ограничение в това отношение, като на практика той е изпълнил задължението си по чл. 66 ал. 1 от НПК. Прокурорът е бил уведомен и ако е считал, че такъв посочен адрес би могъл да затрудни приключването на делото в разумен срок, би следвало да наложи съответната мярка за процесуална принуда. Това обаче не е сторено. Същественото от гледна точка на процесуалното нарушение е, че след като е налице такова уведомление, действително за да се констатира възможност за разглеждане на делото в отсъствието на обвиняемия, е следвало той да бъде призоваван на посочения от него адрес. В рамките на досъдебното производство такова предложение е било направено от разследващия следовател, като е изготвено предложение за съдебна поръчка по линия на международна правна помощ, но видно от материалите такава не е изпратена. Делото е докладвано на наблюдаващия прокурор за преценка дали да бъде изготвена такава поръчка или същият да даде указания за приключване на делото при условията на чл. 206 от НПК. Наблюдаващият прокурор обаче, явно притиснат от процесуалните срокове е предоставил преценката за това на разследващия орган, като е изготвил постановление, в което е указал да се прецени евентуалната възможност за повдигане на обвинение при условията на чл. 206 от НПК от разследващия орган. В кР. сметка, обаче повдигайки обвинение при тази хипотеза, без да са налице кумулативните изисквания, а именно да бъде призован на посочения от него адрес за призоваване извън страната и без да бъде направен опит за това, е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като при това действие на практика, всички хипотези, включени в легалната дефиниция по чл. 249 ал. 4 от НПК, указващи кога е налице съществено и отстранимо нарушение на процесуалните права са налице. Това е така, тъй като повдигането на обвинение в отсъствието на обвиняемия без да са налице предпоставките за това на практика е попречило същият да разбере в какво престъпление е обвинен, да дава или да откаже да дава обяснения по обвинението, както и изобщо да участва в наказателното производство. Както вече се каза, това нарушение е от категорията на абсолютните и независимо дали бъде обсъдено в съдебно заседание, би било предпоставка за отмяна на краен съдебен акт.

По отношение на направеното от прокурора възражение, че уведомлението може би не е било подписано от обвиняемия, на практика няма правно значение и е неоснователно, тъй като в кР. сметка уведомлението е било депозирано и разследващият орган и прокурорът са разполагали с посочения адрес и е следвало да бъде извършен опит за призоваване именно

на този адрес и в случай, че категорично се установи, че обвиняемият не пребивава там или е променил същия без ново уведомление, тогава вече можеше категорично да се заключи, дали е налице основание за провеждане на разследването в отсъствие на обвиняемия. За коректност следва да се каже, че предпоставките за разглеждане на делото и провеждане на разследването в отсъствието на обвиняемия не са произволни, а са строго процесуално и формално определени и наличието на всяка от тях, не само следва да бъде посочена изрично в съответния протокол за следственото действие, но следва да бъде категорично удостоверена като фактология в рамките на съответния етап на наказателното производство.

Ето защо, по изложените съображения, Съдът намира, че е допуснато съществено отстранимо нарушение на процесуалните правила, компрометиращо правото на защита на подсъдимия Т. И. Б. в рамките на досъдебното производство, което налага връщане на делото на прокурора, с указание за отстраняване на процесуалните нарушения чрез провеждането на съответното процесуално-следствено действие по реда, указан в НПК.

По отношение на другите въпроси, а именно възможността за разглеждане на делото по някоя от диференцираните процедури, с оглед становището на съда, че към настоящия момент се налага прекратяване на съдебното производство, Съдът не следва да се произнася и да обсъжда този въпрос.

По отношение на въпросите, посочени в точка 5 на чл. 248 от НПК, а именно необходимостта от привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или извършване на съдебни следствени действия по делегация, Съдът с оглед констатираните основания за прекратяване на съдебното производство намира, че следва да се произнесе само за въпроса за резервен защитник. Тъй като сме пред хипотезата, при която е имало назначен служебен защитник в лицето на адвокат Р. П. и междувременно подсъдимият е упълномощил избран от него защитник, който да го представлява по делото, съгласно процесуалните правила, очертани в нормата на чл. 94 ал. 5 от НПК, в тези случаи, назначеният защитник продължава участието си като резервен защитник, в случаите обаче, когато са налице предпоставките по ал. 4 на чл. 94 от НПК, а именно това да е от изключително значение за провеждане на наказателното производство в разумен срок. Тази предпоставка с оглед изложените от страните съображения, Съдът намира, че в случая не е налице, тъй като няма данни, че в предстоящите действия невявяването на упълномощения защитник би забавило неоснователно разглеждането на делото. В случай, че това се случи, няма пречка на ново основание да бъде поискан и назначен съответен резервен защитник. Затова и назначения служебен защитник следва да бъде освободен от по-нататъшно участие в процеса.

Доказателствени искания няма направени, поради което и Съдът отново не следва да се произнася по този въпрос.

По отношение на мярката за неотклонение, действащата спрямо подсъдимия Б. в досъдебното производство, а именно парична гаранция в размер на 2000 лева същата е била отменена с постановление на прокурора. Съгласно предмета на разпоредителното заседание, в настоящото производство, съдът може да обсъжда със страните и да се произнася само по

взетите мерки за неотклонение. Такава обаче към настоящия момент не е взета на подсъдимия. Не се направиха и искания за вземане на мярка за неотклонение към настоящия момент от страните. Съдът, с оглед вида на обвинението, а именно за тежко престъпление и с оглед целите на мерките за неотклонение по чл. 57 от НПК е на становище, че следва да бъде взета мярка за неотклонение по отношение на подсъдимия Т. И. Б., но това следва да стане в надлежния процесуален момент, а именно при привличането му като обвиняем в досъдебното производство по надлежния процесуален ред, в случай че определението на съда за връщане на делото се стабилизира и влезе в сила.

По отношение на направеното искане за изменение на наложената мярка за процесуална принуда, а именно „Забрана за напускане пределите на Р.България“, Съдът намира, че на този процесуален етап, искането е неоснователно и не следва да бъде уважено, като това е пак с оглед процесуална целесъобразност. Основанието за налагане на такава мярка, съгласно процесуалния закон е обвиняемият да е привлечен като такъв за тежко престъпление, като въпреки, че не са посочени като изрични основания, е необходимо и това да е необходимо от гледна точка на осигуряване на участието на обвиняемия при разглеждане на делото. Независимо, че досега той е посочил адрес за призоваване извън страната, в кР. сметка отсъствието му извън пределите на Р.България и изключително тромавата процедура за призоваване, предвид обстоятелството, че Великобритания към момента не се намира в Европейския съюз и при наличието на тежко обвинение, в кР. сметка от гледна точка на процесуалната целесъобразност, действително изключително много са затруднили и забавили приключването на досъдебното производство в разумен срок и са довели до коментираното в днешното съдебно заседание процесуално нарушение. В тази връзка, за да не се мултиплицира нарушението и да се осигури участието на подсъдимия при процесуалното действие, което съдът намира, че следва да бъде извършено в рамките на досъдебното производство, мярката за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Р.България“ на този етап следва да бъде потвърдена, като няма пречка при промяна на обстоятелствата, а именно след надлежното му привличане в качеството на обвиняем в досъдебното производство и вземане на съответната мярка за неотклонение да бъде направено ново искане, до съответния орган, в зависимост от етапа, на който се намира наказателното производство.

Ето защо, по изложените съображения и при констатираните допуснати в досъдебното производство съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила, на основание чл. 248 ал. 5 т. 1, във вр. с чл. 249 ал.1, във вр. с чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 379/2022 г., по описа на Районен съд – Асеновград, II н.с., поради допуснатото отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила в хода на досъдебното производство, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия

Т. И. Б. и конкретно правото му да разбере в какво престъпление е обвинен, да даде или да откаже да даде обяснения по обвинението, както и да участва в наказателното производство.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Пловдив, ТО-Асеновград за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения, посочени в мотивната част на определението.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отмяна на наложената мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Р.България“.

ОСВОБОЖДАВА служебния защитник адвокат Р. П. от по-нататъшно участие в процеса.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд – Пловдив по реда на глава XXII от НПК с частна жалба или частен протест в 7-дневен срок от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което се закри в 12,25 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____